

**... Nếu còn một chúng sanh chưa Giác ngộ
Cõi Niết Bàn, con không dám tự an...**

THAY LỜI TỰA

Chúng tôi mượn những dòng tin nhắn của thiền sinh trong Tăng đoàn Phổ Môn-Suối Từ để mở đầu cho bài tựa của Đặc San, Ánh Sáng Giác ngộ Lan Tỏa Muôn Phương :

“Để tình yêu Giác ngộ được nảy mầm và tăng trưởng trong chúng con là cả một đại nguyện rộng lớn của 2 Bậc Thầy Giác Ngộ, Thiền Sư Thích Diệu Thiện và Thiền Sư Thích Thông Hội, đến đời này để đánh thức và đưa chúng sanh về đến bờ Giác ngộ giải thoát. Một chặng đường dài suốt 20 năm Quý Thầy không ngừng nghỉ đem ánh sáng của Tuệ giác vô biên và Từ bi vô hạn, bằng diệu dụng vô cùng, hai Thầy khai mở Tuệ giác cho chúng sanh giúp họ nhận biết Chốn về, tin là mình có khả năng Giác ngộ và thôi thúc cầu thể nhập Tâm Giác Ngộ giải thoát khổ đau sinh tử luân hồi.

Đệ tử chúng con đồng kính tri ân Quý Thầy Giác Ngộ đã luôn tận tụy khai mở Chốn về Vô thượng cho chúng con, đặc biệt trong mùa Covid, quý Thầy cho chúng con nhiều gia tài Giác ngộ qua các dự án để chúng con có cơ hội dẫn thân, trải nghiệm đầy mạnh mẽ mục tiêu Giác ngộ, trấn trở nguồn nghiệp lực, cầu Giác ngộ viên mãn để giải thoát trôi lăn sanh tử.”

Từ những ngày đầu, cách đây mười mấy năm, ngay lần hội ngộ đầu tiên ở Hawaii, chúng tôi được Thiền Sư Phổ Môn mời về Thiền viện Phổ Môn để cùng nhau khai mở con đường Giác ngộ. Trải qua hơn 17 năm nay, điều mà

tôi thường chứng kiến, suốt ngày, Thiền sư chỉ làm có một việc là, giúp hạt sen nhận ra chính nó là hạt sen và muốn vượt lên khỏi bùn, nở hoa. Không có việc khác! Mới nghe thì, dường như là, đơn giản lắm! Nhưng,

ngắm lại không đơn giản tí nào... Giúp cho một chúng sanh, không biết một chút gì về nội tâm mình, không có một khái niệm gì về Giác ngộ, nhận biết được cái Tôi tạo tác làm khổ mình khổ người, nghi được cội nguồn vô minh sinh tử và nhận ra khả năng Giác ngộ nơi chính mình, tha thiết muốn thể nhập Tâm Giác Ngộ để thoát khỏi vũng bùn vô minh, tham ái. Đây là cả một tiến trình, đầy thử thách cam go để từ một phàm phu, lột xác trở thành bậc Thánh

siêu xuất thế gian. Tiến trình, Khai, Thị, Ngộ, Nhập Tri Kiến Phật. Nếu không thật sự Giác ngộ, làm được sao?

Hầu như, cả Tăng đoàn Phổ Môn - Suối Từ, từ những vị phát tâm xuất gia đến những thiền sinh nòng cốt, đến cả những thiền sinh ở các Tiểu bang trong nước Mỹ và các nước như Canada, Việt nam, khi mới đến Phổ Môn và Suối Từ đều không có khái niệm gì về Mê và Giác. Những ngày đầu, đến gặp chúng tôi, có người nói thao thao về “Phật pháp” mà họ

thường nghe và học trên mạng, nhưng khi được hỏi, cái gì thường làm khổ mình, khổ người? Cái Tôi vận hành ngay nơi mình, suốt ngày, mình có biết không? Có người lắc đầu, nói: - “Không biết”. Có người nói: - “Kinh dạy, tất cả đều không thật, ngay cả cái Tôi cũng đâu thật có!”. Nếu cái Tôi không thật, vậy hằng ngày, ai buồn? ai giận? ai trách móc người?... Và, có phải Giác ngộ để phá sập cội gốc Vô minh, giải thoát mình ra khỏi cái Tôi thường tạo tác nên tạo tội, không còn “người thợ làm nhà” xây nhà trên nền móng Vô minh, nữa không? Tất cả họ, khi được hỏi vậy, họ mù mịt...

Đến ngày nay, nếu như, có người hỏi, vậy, ở hai Thiền viện Phổ Môn và Suối Từ dạy chúng ra sao? Dạy kinh gì? Chúng nội viện và thiền sinh nòng cốt tu pháp gì? Có học thiền không?...

Có lẽ, quý vị đọc tiếp những dòng sau đây, sẽ trả lời cho những câu hỏi trên của quý vị.

Có phải, suốt 49 năm độ sanh, những lời khai thị của Thế Tôn nhằm khai tâm giúp chúng sanh, ngay “đương cơ” nhận rõ cội nguồn mê lầm, khổ đau, sinh tử và cũng “đương cơ” ngài còn cho thấy, mỗi người có khả năng Giác ngộ, thành Phật (Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật đã thành). Những lời khai thị “đương cơ” đó, là “ngón tay” chỉ cho chúng sanh nhận ra “mặt trăng” của họ, nhưng, đáng thương, người học Phật ngày nay bị “ngón tay kinh điển” che mờ mắt, không sao nhận ra “vầng trăng Giác ngộ” nơi chính mình, nên, đã vô minh càng thêm lầm chấp! Ngay cả, lúc vừa thành đạo, độ 5 anh em Kiều Trần Như, Đức Thế Tôn đâu có nói, Ta giảng cho các ông nghe bài kinh Tứ

Diệu Đế, nhưng từ bản Tâm thanh tịnh, trí tuệ vô biên, diệu dụng vô cùng, ngài khai tâm cho 5 người bạn đồng tu, của thời tu khổ hạnh, khéo léo “dẫn” mỗi người vào nội tâm của họ và ngay đó, họ nhận ra, cái gì là “khổ”, tiếp theo, ngài giúp họ nhận ra, nguyên nhân khổ đến từ đâu? Biết đối phương đã nhận ra khổ và ai làm họ khổ, ngài liền giúp họ thể nhập Niết bàn tịch tĩnh, không còn ngã chấp, khổ đau. Sau này, khi kết tập kinh điển, chỉ là, hệ thống hoá những lời khai tâm đương cơ của Phật cho có lớp lang, hệ thống, nên bài kinh tên Tứ Diệu Đế được hình thành. Những kinh khác cũng vậy, không có bài kinh nào được soạn trước, khi kết tập, chỉ là những lời đương cơ khai mở tâm thức, ngay đó, vén những lớp mây mù trong tâm người học, giúp họ Giác ngộ vượt thoát lầm mê, và, sau đó, được ghi chép, hệ thống lại thành những văn bản, gọi là Kinh. Những vị Thiền sư Giác Ngộ, sau thời Phật cho đến ngày nay cũng vậy, những lời khai thị ngắn hay những đối thoại của các ngài với người học đều đương cơ điểm hoá, nhằm đánh thức tiềm năng Giác ngộ nơi người đối diện, hay đẩy đương sự quay về, nghi sâu vào cội nguồn vô minh, sinh tử của chính họ.

Ở Thiền viện Phổ Môn hay Thiền viện Suối Từ, các Sư Cô, Sư Chú và thiền sinh nòng cốt, có thể họ không có những kiến thức về Kinh điển, ngay cả, bài Kinh căn bản tên Tứ Diệu Đế cũng vậy. Nhưng, từ những người mới vào Thiền viện, chỉ qua thời gian ngắn ngủi, được quý Thầy khai tâm, điểm

hoá, họ đều nhận ra, trải nghiệm, ngay nơi chính họ, khổ đau là gì và ai làm họ khổ, ngay đó, niềm vui có mặt và không còn trách móc người hay hoàn cảnh. Nếu nhồi nhét vào đầu họ những kiến thức về Tứ Diệu Đế, họ có mở lòng được với ai không? có hiểu nhau không? Dung được nhau không? Chỉ có bậc Thầy đã Giác ngộ mới có những diệu dụng phi thường mới giúp họ “sống” như Kinh dạy, và chỉ có sống mới thật sự chuyển hoá. Điều này rất quan trọng. Càng thêm nhiều kiến thức, càng tăng trưởng mê lầm, tô bồi thêm cái Tôi hay giới, cái Tôi đọc nhiều, hiểu sâu; còn trải nghiệm, thấu suốt vận hành của cái Tôi, giúp bản ngã tiêu mòn, để hiểu mình, hiểu người, dung được nhau, nhờ vậy, Tuệ giác, tình thương và niềm vui càng lớn. Nhiều vị, chỗ sống, chỗ chuyển rất sâu sắc nhưng họ không có những khái niệm hay những kiến thức về kinh. Điều trớ trêu nhất là, nhiều Sư Cô, Sư Chú và thiền sinh, ở Thiền viện Phổ Môn, và Suối Từ, thấu suốt vận hành của nội tâm, biết nguồn gốc khổ đau nhưng, lại không biết, họ đang sống, đang trải nghiệm từng phút giây chính là kinh Tứ Diệu Đế và kinh này có mặt từ lâu đời... Hơn thế nữa, bằng Trí tuệ và tình thương vô bờ của bậc Thầy Giác Ngộ, Thiền sư Phổ Môn có những diệu dụng không thể lường được, đã đánh thức tiềm năng Giác ngộ của mỗi người, đồng thời, khơi dậy nỗi trăn trở về mê chấp, khổ đau, sinh tử trôi lăn của kiếp người, để họ phát tâm cầu Giác ngộ, thoát khỏi vô minh, sinh tử...

Năm 2017, biết thời cơ chín mùi, trong lễ khánh thành Thiền viện Phổ Môn-Phát triển (Dora, Sugar Land),

chúng tôi tuyên bố đã Giác ngộ, tức thể nhập được bản tâm thanh tịnh, cái Bất sanh Bất diệt, cội nguồn của chư Phật ba đời và mở Tuyển Phật Trường. Đến cuối năm 2018, trong chuyến hoằng pháp ở Việt nam, tại một pháp hội ở Long An, Thiền Sư Phổ Môn đã giúp Thượng Tọa Tắc Viên thể nhập Tâm Giác Ngộ, sau đó, cũng cuối năm 2018 và đầu năm 2019, Sư Cô Phổ Chơn, người Việt, lớn lên ở Mỹ và Sư Cô Phổ Niệm, người Ấn, giòng dõi Bà La Môn, lúc trước theo Ấn giáo, lần lượt được Thiền Sư Phổ

Môn giúp thể nhập Tâm Giác Ngộ. Từ đó đến nay, Tăng đoàn Phổ Môn – Suối Từ càng tăng mạnh về số người cũng như về chất lượng. Càng ngày, các Sư Cô, Sư Chú và thiền sinh nòng cốt, càng có thêm nhiều người nếm được hương vị Giác ngộ, càng trần trở thể nhập Chơn Như để giải thoát cội nguồn vô minh, sinh tử. Từ đầu Xuân 2020 đến bây giờ, tất cả các Sư cô, Sư chú và nhiều thiền sinh ở Phổ Môn, Suối Từ, đều lần lượt được hai Thầy Giác Ngộ giúp thể nhập vào thể tánh Chơn như, nhận ra cái gì là chơn thật, cái gì là hư ảo nơi mình. Từ đây, những vị này, con đường Giác ngộ đã mở ra thênh thang, không còn khó khăn, xa vời nữa. Có một vài vị, chỗ thể nhập rất sâu, họ chỉ tiếp tục, tùy duyên tiêu trừ những gì còn sót lại, cho đến ngày hoà nhập hoàn toàn vào thể tánh thanh tịnh, rỗng rang, đầy đủ trí tuệ, từ bi và diệu dụng của Như Lai.

Tập Đặc San “Ánh Sáng Giác Ngộ Lan Tỏa Muôn Phương”, như đánh

dấu thời kỳ Ánh sáng Giác ngộ bắt đầu lan tỏa khắp nơi.

Đây không phải thực hiện đúng đắn nhất lời dạy của Thế Tôn hay sao? Ngày xưa, Thái Tử Tất Đạt Đa trần trở thoát khỏi khổ sinh tử cho mình, cho người và chẳng những ngài thực hiện được cho chính mình, mà còn, bằng trí tuệ và tình thương vô biên, bậc Thầy Giác Ngộ đã lặn lội khắp miền nam Ấn, giúp chúng sinh đương thời, Giác ngộ để phá sập vô minh sinh tử. Hiện nay, chúng tôi đang hết lòng thực hiện điều đó để đáp đền phần nào, công ơn sâu dày Đức Từ Phụ. Và, lời đại nguyện của ngài Anan như là của chính mình, lúc nào cũng còn vang vọng đâu đây: Cứu chúng sanh là báo Phật thâm ân. Hay:

... Nếu còn một chúng sanh chưa Giác ngộ

Cõi Niết Bàn, con không dám tự an...

Thiền Sư Suối Từ